

- Stadig flere trenger hjelp til å skaffe seg mat i Bergen.
- På Robin Hood Huset tar de i mot over 500 mennesker hver uke.

– Her stilles ingen spørsmål

– En periode betydde huset mer for meg enn jeg ville innrømme.

«Hanne» er en kvinne i sin beste alder. De siste fem årene har hun vært fast bruker av Robin Hood Huset. Sammen med «Johanne» og «Therese» møter hun BA for å fortelle om sine forhold til huset i Hollendergaten. De ønsker ikke å stå frem med navn og bilde, det blir for personlig, men de vil likevel dele sin historie. Robin Hood Huset er og har vært viktig i livene deres.

– Det er alltid godt å være her, enten man vil være i fred, ha noen å snakke med eller ønsker å hjelpe til på kjøkkenet, sier «Hanne».

HØYT STØYNIVÅ: Stiftelsen Robin Hood Huset er et rusfritt og livssynsneutralt møtested for økonomisk vanskeligstilte og nettverksøkende.

Lokalene er langt fra ideelle til formålet, fordelt på tre etasjer og uten plass til alle som ønsker å komme dit.

– Det er kanskje vår største utfordring nå, at vi har så liten plass, sier daglig leder Marcos Amano.

Da huset åpnet i 2005 var det omkring 20 personer innom på en uke. Nå er tallet mellom 450 og 700 per uke.

I det store hovedrommet er det gjort plass både til to sofagrupper, et stort langbord og 8–10 arbeidsplasser med pc. Her kan alle som vil komme innom for å få seg noe å bite i, noen å snakke med, veiledning eller få låne en datamaskin. Denne dagen er det et stort flertall av mannlige arbeidsinnvandrere.

– Det siste året har det vært et veldig trykk med arbeidsinnvandrere fra Sør-Europa. Vi forsøker å veilede dem i spørsmål omkring registrering, arbeidsliv og rettigheter, sier Amano.

Rundt oss summer det i spanske gloser.

– Støynivået er litt høyt nå. Dessuten synes jeg det har blitt i trangeste laget her, sier pensjonisten «Therese».

Hun har også brukt huset i mange år, og hun omtaler de andre rundt bordet som sine kollegaer.

– Huset har betydd veldig mye for meg, ikke minst sosialt. Det er ikke kjekt å alltid spise alene, sier hun.

De andre nikker. Selv om de alle også har hatt sine økonomiske utfordringer, er det først og fremst fellesskapet på Robin Hood Huset de trekker frem som viktig.

– Alle trenger å føle seg nyttig, og alle trenger et fellesskap. Uten dette huset hadde jeg slett mye alene hjemme, sier «Hanne» som er tidsbegrenset uføretrygdet.

Det gir henne mange lange dager som hun ofte bruker i Hollendergaten.

– Jeg henter mat som vi får gratis hos Rimi og Safari, så jeg er innom stort sett hver eneste dag, smiler hun.

«Hanne» har gått fra å være bruker til å være både bruker og frivillig.

– Jeg trenger huset, og jeg trenger å være frivillig. Det er alltid godt å være her.

SLITER MED ØKONOMIEN: Robin Hood Husets viktigste bidragsytere er Bergen kommune og arbeids- og velferdsdepartementet. I tillegg får stiftelsen støtte fra noen private aktører.

– Vi sliter dessverre økonomisk. Det er en evig kamp for å få endene til å møtes, sier Marcos Amano med et suk.

Jeg kvidde meg noe voldsomt før jeg kom hit første gangen. Jeg var sikker på at det var skikkelig skummelt, og at jeg ikke var «fattig nok». Jeg hadde jo penger til mat.

«Hanne», bruker av Robin Hood-huset

GRATIS YOGHURT: Daglig leder i Robin Hood-huset, Marcos Amano og styreleder Wenche Berg Husab

Og de fysiske rammevilkårene er heller ikke ideelle. I mars neste år må stiftelsen ut av lokalene de har leid siden 2004.

– Vi vil absolutt fortsatt være lokalisert i sentrum, men så langt vet vi ikke hvor vi skal være, sier Amano.

– Dette tilbudet må bestå. Huset er veldig viktig for mange, men vi må få større lokaler, sier «Therese» bestemt.

Hun sier det sitter mange eldre ensomme rundt omkring i byen vår som burde tatt seg en tur på Robin Hood Huset.

– Det blir flere og flere gamle ensomme mennesker som trenger en møteplass. Det har vi her, sier hun.

Og dersom noen kvir seg for å komme, eller tenker at de ikke er «fattige nok» til å bruke huset, så forstår brukerne det.

– Jeg kvidde meg noe voldsomt før jeg kom hit første gangen. Jeg var helt sikker på at det var skikkelig skummelt, og at jeg ikke var fattig nok. Jeg hadde jo penger til mat, sier «Hanne».

Det første møtet med huset viste henne raskt at alle hennes fordommer ble gjort til skamme.

– Ingen blir møtt med spørsmål om noe som helst, og alle er velkommen. Her er bare hyggelige mennesker som vil deg vel, smiler hun.

Marcos Amano understreker at ingen må forklare seg når de kommer til Robin Hood-huset.

– Her stilles ingen spørsmål om hvorfor man kommer, huset er åpent for alle som føler at de trenger oss. På kjøkkenet har vi stående en liten sparebøsse. Dersom noen føler at de kan bidra med noe, så gjør de det.

MANGE UTFORDRINGER: «Johanne» er også en pensjonert kvinne som har brukt Robin Hood-huset i mange år.

Spørsmål

Her ut yoghurt som de har fått fra Tine til å dele ut til brukerne av huset.

– Jeg må fortsatt ta meg litt i nakken for å komme hit, for det er ikke bare enkelt å komme seg ut når man er alene og sitter mye hjemme for seg selv, sier hun.

På grunn av hendelser i livet, isolerte hun seg hjemme for fem-seks år siden. Redningen ble en venn som dro henne med på Robin Hood Huset.

– Her leser jeg aviser, spiser med andre og får et nettverk. Det er kjekt å være her, sier hun stille.

Alle de tre kvinnene har med seg livserfaringer av ulikt slag i bagasjen. Felles har de også at de har hatt en indre vilje til å gjøre noe med livene sine og til å selv skaffe seg et nettverk og noe å fylle dagene med.

– Man kan ikke bare sitte hjemme alene og sture. Men det er lett å bli B-menneske når man går på trygd. Dessuten er det ikke helt stuerent å forrelle omgivelsene at man er trygdet. Da er det mye bedre å si at man jobber som frivillig på Robin Hood Huset, smiler «Hanne» lurt.

Utfordringene for stiftelsen er mange. Men gleden over å kunne bety noe for andre og hjelpe mennesker i en vanskelig livssituasjon, gjør at ansatte og frivillige går på med krum hals hver eneste dag.

– For å få den daglige driften til å gå rundt, kreves det til tider god fantasi og mye pågangsmot. Men

når man vet at det i løpet av dagen kommer til å komme 80 til 150 mennesker innom huset, er det mye motivasjon å hente i noen minutter med hyggelig småprat over en kopp kaffe med de besøkende, smilene fra dem som kommer innom og vissheten om at den jobben vi gjør betyr mye for mange – at vi bidrar til å lyse opp hverdagen til folk. De fantastiske frivillige medarbeiderne vi har er også en stor motivasjonsfaktor.

FATTIGE BARN: De siste årene, og kanskje spesielt det siste året, har antallet arbeidsinnvandrere fra Sør-Europa økt betraktelig. Det gir en rekke nye utfordringer som Marcos Amano og de andre på Robin Hood Huset ser på nært hold.

– Jeg stiller store spørsmålstegn ved mye av det jeg ser. Vi har fått en ny gruppe fattige barn her i landet. Standarden som mange barn av EØS-innvandrere lever under ville aldri blitt godkjent for norske barn, sier Amano engasjert.

En av stiftelsens oppgaver, er å melde videre til myndigheter og andre når de oppdager urett og mennesker som trenger ytterligere hjelp.

KLESLOFTET: På loftet finnes et bytterom hvor de som ønsker det kan komme og få klær. – Det går ut noen sekker med klær i løpet av en uke, sier Amano.

FAKTA Stiftelsen Robin Hood-huset

- » Rusfritt og livssynsneutralt møtested for økonomisk vanskeligstilte.
- » Holder til over tre etasjer i Hollendergaten 3.
- » Har åpent alle hverdager fra 0930 til 1630.
- » Ble stiftet i november 2004, men lokalene ble ikke tatt i bruk før i mai 2005.
- » Marcos Amano har vært ansatt som daglig leder siden september 2011.
- » Wenche Berg Husebø har vært styreleder siden 2005.
- » Omkring ti frivillige jobber på huset.
- » Antallet brukere varierer mellom 450 og 700 i uken.
- » Brukerne er fordelt cirka 50-50 på nordmenn og arbeidsinnvandrere.
- » På huset tilbys brukerne gratis internett, aviser, bruk av pc og skriver, mat og kaffe, i tillegg til norskurs og veiledning for bruk av ulike sosiale tjenester.
- » Robin Hood-huset har også hatt skrivekurs, hobbyverksted, yoga- og meditasjonsgrupper og tilbyr gjennom Friundervisningen ti gratis kursplasser hvert semester til sine brukere.
- » Høytidsdager som 1. og 17. mai blir feiret på huset, og for jul er det juleverksted for barn og unge der.

– Bergen kommune har gjort mye bra i forhold til å møte utfordringene knyttet til fattige arbeidsinnvandrere hittil, blant annet ved å sentralisere sosialtjenestene for arbeidsinnvandrere ved et NAV-kontor og ved å legge press på sentrale myndigheter for etablering av et Servicecenter for utenlandske arbeidstakere i Bergen.

Slik Amano ser det, ligger den store utfordringen for regjeringen i hvordan og om de ønsker å registrere alle som kommer til landet.

– Slik det er nå, kan man oppholde seg i månedsvi, ja, kanskje i år, uten å ha rettigheter og uten at noen overhodet vet om at man er her. Bergen kommune burde gjøre innsats for å skaffe en oversikt over hvor mange barn dette gjelder. Barn skal ha rett på en trygg tilværelse, uansett hvor de bor, sier han.

De tre damene er klar på at selv om arbeidsinnvandrere trenger hjelp, så er det mange nordmenn som også kunne fått god hjelp på Robin Hood Huset.

– Men vi trenger større plass, og vi trenger det nå. De som har behov for denne typen hjelp, blir ikke færre med årene. Dessverre, sier «Therese».

BENTE-LINE SVELLINGEN FLATEKVAL
OG ERIK HAGESÆTER (foto)